

f fehéren feketén

A MAGYARORSZÁGI DOMONKOS CSALÁD HÍREI

2020
április

Világosságom
és üdvösségem az Úr
– kitől félnék?
Életem oltalmazója az Úr
– kitől rettegnék?
A bajnak napján elrejt hajlékában,
megvéd sátrának oltalmában,
és sziklára állít engem.

(Zsolt 27,1.5)

Kegyelmi idő köszöntött ránk

□ KÖRÖSINÉ MERKL HILDA

Elérkezett a valódi kompassió ideje! Ez a különös, korábban nem tapasztalt embert próbáló helyzet azonban nagy lehetőségeket rejt a megtérésre, a böjtre, az egymás iránti felelősség vállalására, életünk ártértékelésére.

A nagyböjt csendje segítsen bennünket elmélyülni, Jézusra figyelve imádkozni, hogy meghalljuk, mit kell tennünk az Isten országáért és egymásért. A szobánk csendjében is „*prédikálnunk*” kell és „*úton kell lennünk*”! Hirdetni kell az igazságot Jézus haláláról, feltámadásáról és dicsősége eljövételéről.

A veszélyhelyzet a hit próbája

Nem ismerjük a vírust, a gyógymódját, a betegség lefolyását és kimenetelét, a vesztegár időtartamát. De van kapaszkodónk: gondviselő Atyánk, megváltó Krisztusunk és a Bölcsesség Istene, a Szentlélek. Van égi Édesanyánk, aki Rendünk és Magyarország Patrónája, és közbenjárnak értünk domonkos szentjeink, az égből lévők szeretteink, az egész győzedelmes Egyház!

Külön adjunk hálát az Úrnak, hogy olyan csodálatos eszközök állnak rendelkezésünkre, mint a mobiltelefon, az internet, a skype, a TV és rádió stb., így nem szigetelődünk el egymástól, tarthatjuk a kapcsolatot!

Minden külső bizonytalanság ellenére egy dologban biztosak lehetünk: Istenünk irgalma nagyobb az igazságosságánál. Azt ígérte: „*...én veletek vagyok a világ végezetéig*”!

Kedves Testvérek!

Amint már Ti is értesültetek róla a koronavírus miatt veszélyhelyzetet rendelt el a kormány.

Emiatt a **Passió2020** két előadását sem rendezik meg április 4-én. A helyzet óráról órára változik. A közösségünkben többen tartoznak a veszélyeztetett korosztályba és hosszú vonatozással jutnának el Budapestre, ezért az aznapi országos találkozót elhalasztjuk.

Szép lett volna a szentmise és közösségi együttlét után átsétálni az arénába és valami egyedülállóan nagy lelki élményben részesülni Virágvasárnap vigíliáján. Nem így lesz, a Gondviselés másképp döntött.

Kérlek Benneteket, április 4-én a találkozó helyett mindenki szánjon egy órát az imára!

Kérjük Urunk irgalmát és Szent Domonkos atyánk közbenjárását a világért, a betegekért, a döntéshozókért, a világban és az Egyházban szolgáló felebarátainkért, a bűnösök megtéréseért, a Domonkos Család minden tagjáért!

Figyeljétek honlapunkat!
www.vilagidomonkosok.x3.hu

A magyarországi világi domonkos közösségek országos találkozója

□ HUNYADI LÁSZLÓ, KÖRÖSINÉ MERKL HILDA

Szent Domonkos Világi Rendjének magyarországi közösségei 2020. január 18-án, a budapesti Rózsafüzér Királynéja templomban találkoztak, és együtt imádkoztak a magyar Domonkos Család egyik legnagyobb ünnepén, Árpád-házi Szent Margit menyeyi születésnapján.

Árpád-házi Szent Margit, domonkos apáca, a vezeklő szeretet szentje, 750 évvel ezelőtt, huszonnyolc évesen távozott az égi hazába. Életszentsége bátorsággal tölthet el bennünket, mind magyarságunk, mind hitünk megélésében. Egy akkori szolgáló a szentté avatási akták tanúsága szerint, így emlékezett rá:

„Margit jó és szent volt, mindnyájunk példaképe. Alázatosabb volt, mint mi, szolgálóleányok.” A szent királyleány maga így fogalmazta meg életprogramját: *„Istent szeretni, magamat megvetni, senkit meg nem utálni, senkit meg nem ítélni.”*

A világiak közösségi találkozója a templomban közös zsolozsmával vette kezdetét, majd Jacek Górski OP promotor atya által celebrált szentmisével folytatódott. Ezután a budapesti Magyarországi Boldog Pálról nevezett világi domonkos közösség agapéval várta az ország minden részéből érkezett testvéreket a plébániaépületében.

Farkas Éva Imelda OP nővértől lélekemelő előadást hallgathattuk meg arról, miként jelent és jelenik meg ma is Szent Margit lelkiisége a domonkos nővérek mindennapjaiban. A gondolatébresztő tanúságtételt a világi közösségek elnökének beszámolója követte az elmúlt év eseményeiről és a jövőbeni tervekről. Körösiné dr. Merkl Hilda kiemelte a Domonkos Család kezdeményezését, az új, *„Fehéren-Feketén”* című lap fontosságát, melynek első száma adventben jelent meg.

Nemrég ünnepeltünk Leszkovszky György Pál OP atyával közösen születésének 85. és fogadalomtételének 65. évfordulóját a Ferences Mária Misszionárius Nővérek budapesti, Hermina úti templomában, ahol egyszerű fogadalmát tette. A közösség imával kért kegyelmet Pál atya szerzetesi szolgálatához.

A Teutónia Domonkos Rendtartomány és a Dél-német és osztrák Domonkos Tartományok egyesülnek, ennek ünneplésére hívták meg Lipcsébe közösségünk képviselőit is. A február 14–16. között rendezett találkozón bemutatkoznak egymásnak a világi közösségek vezetői. A tanácskozáson részt vesz Peter Kreuzwald OP az új, jelentősen kibővült tartomány elöljárója is.

2021-ben ünnepli a magyarországi Domonkos Rend alapításának 800. évfordulóját, melyre számtalan helyi és országos méretű program szerveződik. E munkát elősegítendő a Domonkos Család egy bizottságot hozott létre, melynek tagjai: Bejczy Tibor OP, Jacek Górski OP és Jean-Yves Brachet OP atya, dr. Zágorhidi Czigány Balázs történész, Tóth Krisztina Veronika OP nővér, Körösiné dr. Merkl Hilda világi elnök.

A bizottság tervei között szerepel az Árpád-házi Szent Margit életéről szóló *„Margit, a hazának szentelt áldozat”* című 1995-ben bemutatott opera felújításának megszervezése. A szövegkönyv Nemeskürty István munkája, melyhez a jeles zeneszerző, Szokolay Sándor komponált zenét.

A Világi Rend – a négy évvel korábbi nagysikerű eseményhez hasonlóan – Domonkos Fesztivált rendezését tervezi a makkosmáriai kegytemplomnál

Lipcse · 2020. február 14–16.
Szent Albert Domonkos Konvent

Világi Domonkos Közösség vezetőinek találkozója

■ KÖRÖSINÉ MERKL HILDA

A kétévenként megrendezésre kerülő találkozón az Észak-német Teutónia és a Dél-német-Osztrák tartományok világi közösségeinek vezetői gyűltek össze. A Teutónia Tartományt Peter Kreuzwald OP tartományfőnök és Sebastian Annas OP a világi közösségek promotora, a Magyarországi Domonkos Vikariátust Kőrösiné dr. Merkl Hilda Szent Domonkos Világi rendjének elnöke és Szabó Mihály, a korábbi elnök képviselte. A Dél-német-Osztrák tartomány nevében Volker Nebel szólalt fel.

Az eseménynek otthont adó lipcsei St. Albert Konvent 22 évvel ezelőtt épült, szép épülete és vendégháza minden tekintetben alkalmas helynek bizonyult a találkozó befogadására. A nyitó szentmise után került sor a közösségvezetők beszámolójára. A Teutónia Rendtartomány minden közösségének vezetője beszámolt az örökfogadalmas, az időleges fogadalmas és az érdeklődők létszámáról férfiak, nők bontásban. A többnyire német nagyvárosokban működő közösségek tevékenysége több szállal kötődik a plébániákhoz ill. más egyházi intézményekhez és nagyban hasonlít a világiak magyarországi szerepvállalásához. A Dél-német-Osztrák tartomány képviselője után következett a magyarországi vikariátus világi elnökének beszámolója. A német testvérek nagy figyelemmel és elismeréssel hallgatták a sokszínű és többirányú tevékenységről tanúskodó életképet és hallottak a világiak szerkesztésében kiadott könyvekről.

Az 52. Eucharisztikus Kongresszus eseményiről kezdte fogva tájékoztattuk a testvéreket, ez alkalommal előszóban tettük meg ezt. Majd a Domonkos Rend magyarországi letelepedésének 800. évfordulójának előkészületeiről és a konkrét tervekről tájékoztattuk őket. 2021 egyben Szent Domonkos halálának 800.

évfordulója is, így különösen fontos év elé nézünk. Mind a két eseménysorozatra szeretettel meghívtuk a német ill. osztrák testvéreket.

A tartományfőnök ismertette az Észak-német Teutónia és a Dél-német-Osztrák tartományok tervezett egyesülésének jelenlegi állását és a terveket. A határozott szándék és a közös spiritualitás ill. szabályzatok ellenére számtalan gyakorlati, jogi, személyi és finansziális kérdés vár megoldásra, melyekről konkrét elképzeléseket is hallhattunk.

A tartományfőnök kezdeményezésére SWOT analízist végeznek minden konventben és házban, hogy számot vessenek a jelen helyzettel és megtervezzék a jövőt. Az egyesülési folyamat 2-3 évet vesz majd igénybe. A szándék ill. a kilátások egybehangzóan támogató jellegűek. A fúzió várhatóan 2021–22-ben valósul meg, amit a tervek szerint nagyszabású ünnepelés követ.

A közös arculat kialakításán jelenleg is dolgoznak. Az e célra kijelölt bizottságok mellett új kommunikációs- és média szakember alkalmazása segíti munkájukat.

Készülnek közös szabályok, de a magyarországi vikariátus továbbra is őrzi a másik két tartománytól eltérő hagyományait és egyfajta önállóságot élvezhet. A novíciusok képzése azonban jelenleg és a jövőben is közös lesz. A két német tartomány fúziója a világi közösségeket is érinti. A folyamatos kapcsolattartás mellett, ahol szükség lesz közös munkára, természetesen bekapcsolódunk. A tartomány Rundbrief (Körlevél) címmel negyed évenként megjelenő kiadványában továbbra is rendszeresen beszámolunk a világi közösségekben történekről és figyelemmel kísérjük az atyák, a nővérek és a világi testvérek mindennapjait.

A világi vezetők következő találkozóját 2022-ben Litvániában rendezik.

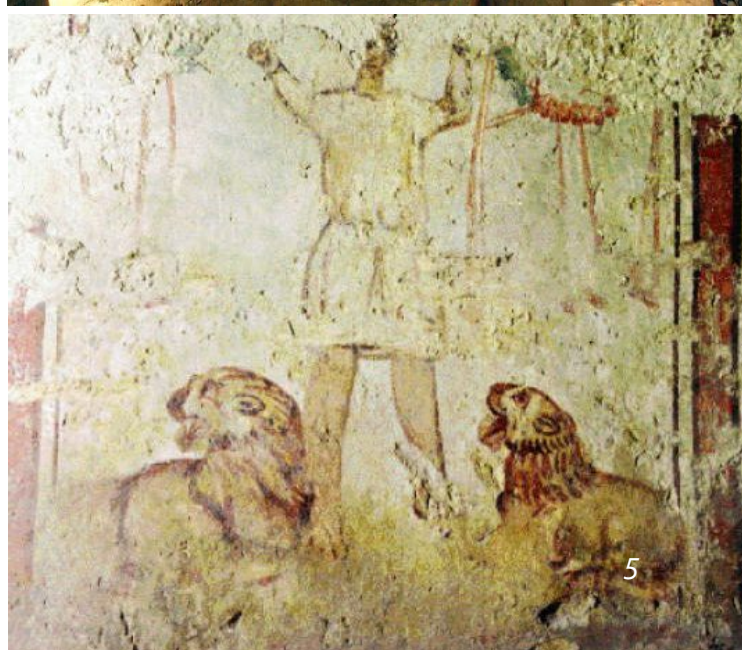
Levél Pécsről

□ HÍDVÉGI PÉTER - KÖZÖSSÉGVezető

A Pécsi Veronai Szent Péter Közösség is maximálisan igyekszik alkalmazkodni a rendkívüli helyzethez.

Legutóbbi közösségi találkozásunk pont azon a napon volt, melyen a rendkívüli szigorítások életbe léptek. Jelenleg nem tudunk közösségi összejöveteleket tartani. Korosztályi összetételünk olyan, hogy többségben vagyunk a fokozottan érintettek. Ennek következtében előtérbe kerültek az egyéni imák, lehetőleg egyeztetett időpontban. Így az új helyzetben az alábbi tevékenységeket végezzük:

1. A Magyar Püspöki Konferencia ajánlása szerint Szent Pio Atya kilencedét imádkozzuk egyénileg családi körben.
2. Rendszeres Szentírás olvasás, különösen a napi evangéliumokra tekintettel.
3. A napi zsolozsma természetesen nem maradhat el, szintén általában az esti dicséret elimádkozásával.
4. Mi is kapcsolódunk a márc. 25-i felhíváshoz, a Mi-atyánk elimádkozásával.
5. A jelenlegi helyzet azonban alkalmas arra is, hogy egyéni elmélkedéseket, elemzéseket végezzünk, ki-nek-kinek az ambíciója, lelki beállítódása szerint. Erre is kihasználjuk a rendelkezésünkre álló időt. Családi kapcsolatok személyesen ugyan nem építhetők, de legalább annyira fontos a lelki kapcsolat a családtagokért való felajánló imák is. Mi pedig idősebbek megtanulunk elfogadni segítséget, nem csak adni a fiataloknak. Ebből is alázatot tudunk tanulni és épülhet a családi kötelék, a szeretet és a kölcsönös megbocsájtás.

Pál atya jubileuma

□ MURÁNYI NIKOLETT □ FOTÓ: LANKESZ ANIKÓ

Január 5-én Budapesten, a Ferences Mária Miszcionárius Nővérek Hermina úti templomában hálaadó szentmisével ünnepeltük Pál atya jubileumát.

1955-ben itt tette le első fogadalmát (mivel akkor már „föld alatt” működhetett csak a Rend), valamint megemlékeztünk Pál atya 85. születésnapjáról is. A szentmisén Kostecki Andrzej atyával koncelebráltak. Utána volt egy kis agapé, ahol alkalma nyílt világi domonkos közösségünknek, hogy gratuláljon Pál atyának és adjuk kis ajándékunkat: az alábbi kézzel festett képet az Eucharishtiáról az Eucharisztikus hitvallás szövegével.

Néhány főbb gondolatot szeretnénk kiemelni Pál atya prédikációjából:

Miért is adunk hálát?

Mindenekelőtt azért, mert emberré lett értünk Isten, aki jól ismeri emberi természetünket. Isten teremti minden egyes ember lelkét. Ő a végtelen Isten, aki gondoskodik rólunk, fönntart mindent és végtelenül irgalmas hozzánk.

Teljesítsük a hivatást, amire meghívott minket!

Őt csodálva kell hálát adnunk mindenért! Csodálkozzunk rá Isten tetteire! Mindig újra kell kezdenünk, bármilyen nehézségek adódnak is az életünkben! Az Úr mindig magát akarja nekünk adni, és Ő velünk marad. Gazdagságát nem lehet kimeríteni.

Isten annyira felemel minket, hogy munkatársaivá fogad és kegyelmével elhalmoz minket.

Fontos a személyes kapcsolat Istennel, hogy továbbadhassuk kegyelmeit.

Adjunk hálát egész életünkért!

Eucharisztikus hitvallás

Hiszem és vallom, hogy Isten igéje és a Szentlélek ereje által, a pap szolgálata révén, az Eucharishtiában valóságosan jelen van a feltámadt, élő Jézus Krisztus. Őt imadjuk, aki ebben a szentségben nekünk adta önmagát.

Hiszem, hogy minden szentmise áldozat, amiben jelenvalóvá válik Krisztus egyszeri, tökéletes és megismételhetetlen keresztáldozata.

Hiszem, hogy az Oltáriszentség mindkét színe alatt, az átlényegített kenyérben és a borban a teljes Krisztus jelen van.

Hiszem, hogy az Eucharishtiában jelenlévő Jézus Krisztus az örök Isten Fia, valóságos Isten és valóságos ember, aki elválaszthatatlan egységben él az Atyával és a Szentlélekkel.

Hiszem, hogy a szentáldozás személyes találkozás Jézussal. Az Eucharisztia a szeretet szentsége, ami keresztény életünk forrása és csúcspontja. Ámen.

Házasság Hete a domonkosoknál

□ MÁRKUS BERNADETT

A Szent László Domonkos Plébánia hívei – a tavalyi évhez hasonlóan – idén is bekapcsolódtak a Házasság Hete programsorozatba. Öröm volt végig kísérni és részesévé lenni annak a felkészülésnek, mely során Isten észrevétlenül egy maroknyi lelkes és elkötelezett embert közösséggé formált, akik Jézus Krisztusban egy szívvel és egy lélekkel munkálkodtak. Minden nap interaktív előadásokkal várták az érdeklődőket, melyeknek fő célja az volt, hogy felkeltsék az érdeklődést az **ÉLETVÉDELEM** témái iránt, és bemutassák azt a munkát, amely kezdetét vette a plébánia elkötelezett hívei és a domonkosok gondozásában.

2019 óta templomunk ad helyet Szent Domonkos sori-ano-i kegykép másolatának, mely várja a gyógyulni vágyókat. Tokodi László OP, domonkos rendi szerzetes atya előadásában beszámolt arról, hogy milyen csodátételek fűződnek Szent Domonkos nevéhez, akinek közbejárását világszerte kéri a gyermekáldásért, egészséges gyermek születéséért fohászkodó házaspárok. Ebben kívánja segíteni és támogatni a szerzetesrend a debreceni valamint a városba zarándokló párokat.

A következő napon bemutatkoztak azok az oktatók, akik a különböző természetes ovulációs módszerek (Billings-, Creighton- és FEMM) alkalmazásával segítenek a pároknak a tudatos családtervezésben, valamint a hölgyeknek a hormonális problémák korai felismerésében, melyek számos esetben meddőséghez vezethetnek. A közönség sorai között jelen levő házaspárok és hölgyek közül többen tanúságot tettek arról, hogyan segített számukra az adott módszer abban, hogy felfedezve testük működését, egészségesebb és tudatosabb életvitel iránt kötelezzék el magukat.

A harmadik napon a plébánián működő **E.N.D házastársi mozgalom** fiatal csoportját vezető házaspár beszélt arról, hogyan lehet a 21. században tisztán megélni a szexualitást úgy, hogy az szabad, teljes, hűséges és gyümölcsöző legyen.

Bemutatták többek között azt a fiataloknak szóló **ÉSZ – Életre Szóló Szeretet** – programot is, melynek keretében meg szeretnék szólítani a keresztény fiataljainkat, hogy testük működését megismerve, merjék meghívni Istent párkapcsolataikba, párkereséseikbe. Az Isten által megteremtett szexualitás a szeretet fényében ugyanis nem szabályok sora, sokkal inkább hívás egy boldog, kalandokkal teli életre.

Több évtizedes múltra tekint vissza plébániánk életében a **lelki adoptálás felkarolása**. Havasné Gyöngyi, aki egyike azoknak, akik a kezdetektől részt vesznek ebben a nemes feladatban, magával ragadóan mesélt arról, hogyan kezdődött az imaélet a plébániánk berkeiben, majd bemutatta a lelki adoptálás mibenlétét, célját, valamint azt is, hogy kik végzik és miért, pontosabban kikért. Tinédzseres szájából is hallhatták az érdeklődők, hogy milyen mély tartalommal bír ez az ima, sőt még azt is, hogy a legújabb generáció elköteleződését egy telefonos applikáció is segíti.

A **plébánia formálódó férfi köre** „Ádám, hol vagy?” címmel várta kerekasztal beszélgetésre az érdeklődő ifjakat és férfiakat. Tartalmas vitaindító beszélgetésre, valamint olykor megindító megosztásokra került sor. A népes férfitársaság egyetértett abban, hogy nem lehet ma szó nélkül hagyni olyan témákat, mint a férfiak helye, szerepe és felelőssége a családban, a társadalomban. Ugyanakkor ennél sokkal lényegesebb egy olyan közeg megteremtése, ahol mindezt meg is élhetik a férfiak, és képessé válnak valódi keresztény értékek továbbadására egymásnak, a fiataloknak és a világnak.

A programsorozat zárásaként a vasárnapi szentmisén áldásban részesültek a házaspárok. Bár a Házasság hetének vége, de a kis újonnan formálódott közösség munkája még csak most kezdődött el.

Lelki adoptálás

Huszonöt éve a veszélyeztetett magzatokért – a Szent László Domonkos Plébánián

□ HAVAS LÁSZLÓNÉ GYÖNGYI

Plebániánkon 24 éve, 1996 óta minden március 25-én, az ünnepi szentmisében ünnepélyes keretek között teszik le a lelki adoptálási fogadalmukat az erre jelentkezők. Ez az imaforma azt jelenti, hogy kilenc hónapon át imádkozunk egy, az abortusz veszélyében lévő magzat megszületéséért, akinek nevét csak Isten ismeri. A lelki adoptálás művébe való bekapcsolódás egy gyermek lelki szüleivé tesz minket. A lelki adoptálásra ebben az évben a 25. alkalommal került sor közösségünkben.

Honnan kaptuk a hírt a lehetőségről a '90-es években?

A magyarországi pálosok már 1995 előtt is terjesztették ezt az imalehetőséget, így kapott ilyen imalapot Nagy Enikő és édesanyja, egyházközségünk tagjai, akik 1994-ben egy alkalommal a budapesti pálosok templomába látogattak el. A Szociális Testvérek is nagyon sokat tettek az imamozgalom terjesztéséért. Közösségünk tagja, Ács Gizella szociális testvér kezdte itt szorgalmazni az ügyet. Koncz Éva, a mozgalomnak most már több évtized óta lelkes apostola is intenzív levelezésben volt az érdeklődőkkel.

Körbe lettünk tehát véve a gondolattal, s végül plébániánkon 1996. március 25-én tette le az első fogadalmat egy népes csoport, mégpedig – a 2000-ben felszentelt – Megtestesülés-templom alapkövének, ahol a szentmisét Mészáros Domonkos OP atya, akkori plébánosunk celebrálta. Másnap tudósítás jelent meg az eseményről a Hajdú-Bihari Nap. c lapban, ugyanis egy riporter a lakása ablakából figyelt fel az eseményre, s jött le közénk. Ezt követően sok éven át minden hónap 28-án közös szentségimádás volt templomunkban e célra, Nagy Enikő vezetésével. Hálaadó szentmiséken is részt vettünk, kezdetben karácsony egyik szentmiséjén, később december 28-án, s az ezredforduló táján sok éven át imaóránk is volt a szentmise előtt a magzatokért, a KÉSZ debreceni csoportja, majd plébániánk Szent Mónika Közössége vezetésével.

Idekapcsolódó esemény volt Debrecenben 2012. június 1-jén, az ENSZ Nemzetközi Élet Napja alkalmából az az életvédő zárandoklat, melyet az Alfa Szövetség és az Anya-Ország Alapítvány szervezett „Békét az anyaméhben!” címmel. Ez a szervezőknek a 23. ilyen életvédő zárandoklata volt. Az esemény szentmisével kezdődött a mi templomunkban, s ide tértünk vissza hálaadásra, miután gyalogos zárandoklat keretében kerestük fel a Debreceni Egyetem Szülészeti Klinikáját egy petícióval, Leszkovszky Pál OP atya és Téglásy Imre, az Alfa Szövetség elnöke vezetésével. A zárandoklatra rózsákkal, gyertyákkal, lélekharang engesztelő szavával vonultunk a városból érkező római és görögkatolikus testvérekkel együtt a Füredi út – Simonyi út – Pallagi út vonalán a Szülészeti Klinikához. A szövetség megfogalmazásában a jelenlévők azt kérték, hogy egy évben legalább három nap ne történjen abortusz a klinikán: március 15-én, a Magzatgyermek napán, június 1-jén, az ENSZ Nemzetközi Élet Napja alkalmából és december 28-án, Aprószentek ünnepén. A zárandokok egy fát ültettek el a klinika parkjában az életekért.

Imádkozó testvéreink az elmúlt majd negyedszázadban sok-sok lelki élményről számoltak be, melyeket a közbenjáró, kérő ima kapcsán kaptak, tapasztaltak. Sokan örültek a családjukba végre megérkező újszülötteknek. Az első kilenc hónap végén mindannyian nagyon örvendeztünk, ugyanis 1996 karácsonyán helyezték be Debrecenben a nem sokkal azelőtt felállított inkubátorba az első csecsemőt. Vajon melyikünknek a lelki gyermeke lehetett? Sokáig gondoltunk erre hálaadások közepette.

A Gellérthegyi Sziklatemplomban működő, a lelki adoptáló csoportokat összefogó József Szövetséghez plébániánk tavaly kapcsolódott.

Ez év március 25-én 28 testvérünk tette le fogadalmát, imaszándékát erre a nemes célra. A körülményekre való tekintettel ez most úgy történt meg, hogy mindenki követhette Facebookon a domonkos atyák ünnepi szentmiséjét, melyet rendi kápolnájukban tartottak déli 12 órakor. A főcelebráns Leszkovszky Pál OP atya volt, aki az adoptálást vállalók nevét az oltár előtt felsorolva vitte el szándékukat Isten elé, majd a fogadalmi imát olvasva mindenki közösen tudta – otthonában – letenni fogadalmát. A későbbiekben, mihelyst lesz rá lehetőség, a lelki adoptálóknak havonta lesz közös szentmiséjük, imaalkalmuk, hogy együtt dicsőítsék és kérjék Istent, és egymást is buzdítsák az imában való kitartásra. Hálaadó szentmiséjükre is várnak mindenkit az év végén. Ebbe az imamozgalomba bárki bármikor bekapcsolódhat. Most, amikor világunk a koronavírus miatt gyötrődik s pusztul, ne felejtjük el, hogy ugyanakkor nagyon sokszoros a naponta elpusztított magzatok száma.

Köszönjük az atyáknak a szép, meghitt ünnepi szentmisét és a fogadalomtétel közösségben történő lehetőségét!

Felajánlás

Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén, 2020. március 25-én, Jacek atya szentmise keretében Debrecenben felajánlotta a Magyarok Nagyaszonja Szeplőtelen Szívének plébániája híveit, családjait, közösségeit, egyházi és világi intézményeket és Szent Domonkos Világi Rendjének promotoraként, a világiak közösségeit, azok tagjait is.

Égi Édesanyánknak, Rendünk pártfogójának közbenjárását naponta kérjük, járjon közben azért, hogy küldetésünket teljesíthessük. Szent István király egész országunkat felajánlotta Szűzanyának, a mi Boldogasszonyunknak.

Köszönjük, hogy Jacek atya a mai napon domonkos közösségünket is felajánlotta Krisztus Édesanyjának. Az alábbi felajánlás segítségével egyenként is felajánlhatjuk önmagunkat és mindenkit, akit szívünkben hordozunk.

**Jézus Szeplőtelen Szűz Anyja és édesanyám –
Mária, Magyarok Nagyaszonja!**

*Szent II. János Pál példáját követve azt mondom ma:
egészen a Tied vagyok.*

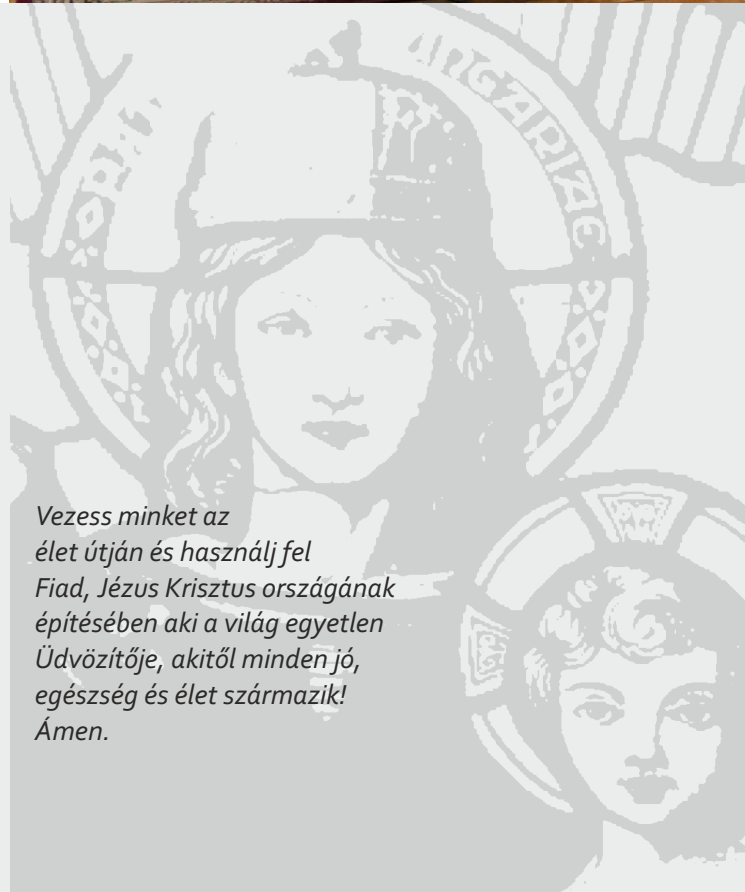
*Egészen a Te Szeplőtelen Szívednek ajánlom fel magamat,
mindazt, ami vagyok; értelmemet, szívemet, akaratomat,
testemet, érzéseimet, emlékezetemet, sebeimet,
gyengeségeimet, múltamat fogantatásom pillanatától,
jelenemet és jövőmet testi halálommal együtt – minden
lépésemet, tetteimet, szavamat és gondolatomat!*

*A Te Szeplőtelen Szívedre bízom az én
családomat, közösségeimet és mindazt, ami az enyém.
Neked adom minden munkámat, imámat és szenvedésemet!*

*Jóságos Anyám őrizd meg engem és hozzátartozóimat
a Gonosztól! Esd ki számunkra azokat a kegyelmeket,
amelyek szükségesek a megtéréshez és gyógyuláshoz.*

*Vezess minket az
élet útján és használj fel
Fiad, Jézus Krisztus országának
építésében aki a világ egyetlen
Üdvözítője, akitől minden jó,
egészség és élet származik!
Ámen.*

Sorsdöntő üzenet

□ BEJCZI TIBOR OP

Valóban kemény az idei böjt, de bízom, hogy a feltámadt Krisztus újra elhozza közénk az örömet. Többek között ilyen és ehhez hasonló üzenetet kaptunk Sopronban a nagyböjt alatt.

A keresztény hit ugyanis nemcsak tudásra épül, hanem mindenek előtt az élő Istennel való szentségi találkozásra, a kegyelemnek szívig hatoló közösségi élményére. Húsvét vigíliájának evangéliuma (Mt 28,1-10) erre a tapasztalatra hívja fel a figyelmünket: Az asszonyok, Mária Magdolna és a másik Mária, miután az angyaltól hallottak Krisztus feltámadásáról, sőt leborulhattak Jézus előtt és megérintették, „remegve, de nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt a tanítványoknak.”

E csendes és zárkózott nagyböjt után húsvét evangéliuma arról biztosít minket, hogy nincs olyan hely a világon, ahol Isten ne tudna megszólítani minket.

Még az elmúlás sötét és rideg helyéről is, amit Krisztus sírja jelentett a tanítványoknak, felhangozhat az élet öröme, ha úgy közeledünk az Igéhez, mint az evangéliumi asszonyok. Az a virrasztó szeretet, amely kora reggel útra indította őket, példakép számunkra is, hogy törekedjünk minél jobban az isteni Szeretet közelébe jutni.

A mostani rendkívüli helyzetben sok ember megélheti egyfajta lelki földrengést, amikor a biztonság és a béke világa megremeg. Húsvét üzenetében viszont megtaláljuk azt az építő és éltető erőt, amely megtisztít a bűntől és megszabadít az elkeseredéstől. Isten mindig a béke üzenetével lép be életünkbe, amikor az élet fájdalmas tapasztalatai miatt bezárkózunk.

Pirkadatkor elmentek, hogy megnézzék a sírt.

Húsvét vigíliáján úgy közeledünk az Úr felé, mint azok az asszonyok, akik nagypéntek keserű fájdalommal és nagyszombat mély csendje után a sírnál akarták megtalálni Jézust. Az idei rendkívüli nagyböjtben megszokhattunk a csendes és üres tereket és utcákat, a bizonytalan és zárkózott mindennapokat.

Miután egész nagyböjtben szünetelt a nyilvános liturgia templomainkban, a virtuális világot betöltötték a közösségi imák és szentmisek közvetítései. Azonban a sok virtuális program ellenére is megmarad bennünk a valós emberi kapcsolat utáni vágy. Nagyon hiányoztok. Végig sírtam a szentmise közvetítést.

Ne féljete! – szólítja meg Jézus az asszonyokat. A feltámadás üzenetével Isten minden élet célját és kiteljesedését állítja elénk azért, hogy felemeljen elbukásainkból és kivezessen akár a legnagyobb mélységből is. Ez az üzenet sorsdöntő jelentőséggel bír az asszonyok számára, mert megváltoztatta életük irányát: most már nem a sír felé mennek, hanem a tanítványokhoz futnak, hogy megosszák velük az élet üzenetét.

Milyen üzenetet akarunk mi átadni az idei rendkívüli nagyböjt után? Miben változtunk meg vagy kellene megváltoznunk tudva azt, hogy minden reménytelenség ellenére is Jézus jelen van köztünk.

A domonkos lelkiségben kiemelt szerepet tölt be a remény üzenetének buzgó továbbadása arról, hogy ma is találkozhatunk az élő Istennel. Kereshetjük Jézust kezdetben ott, ahol utoljára láttuk. Hívjuk őt szívből, hogy életre keljünk! Szólítsuk őt szüntelenül akkor is, ha úgy érezzük, hogy a bánat és reménytelenség tölti be lelkünket! Kutassuk az Úr jelenlétét, amely kiemel tanácstalanságunkból, csüggedéseinkből! Az élő Isten utáni vágyakozás megváltoztathatja a keserű emlékezést. Fontos megosztani az élet sorsdöntő üzenetét másokkal azért, hogy egyrészt reményt és erőt adjunk a csüggedt szívű embereknek, másrészt pedig az örömhír megosztása által értelmet kapjon életünk és betöltse mindennapjainkat a vigasztalás lelkülete.

Mindenki tovább ajándékozhatja az Úr üzenetét, hiszen Isten kivétel nélkül minden embert meglátogat, hogy jelenlétével hitre és az élet teljességére vezesse. A hitnek felemelő élménye által pedig nemcsak Istenhez, de egymáshoz is közelebb juthatunk virtuálisan és valóságosan is.

Belső fény

Szent Margit ünnepe Sopronban 2020

□ NYESTE PÁL SCHP

Néha kialszik bennünk a fény, de aztán ismét felgyúl, ha találkozunk egy másik emberrel. Mindannyian óriási hálával tartozunk azoknak, akik képesek újból felgyújtani ezt a belső fényt.

– Albert Schweitzer –

A sivatag szélén élt egy remete. Egy napon egy fiatal ember kereste fel, aki így panaszkodott neki: „Olyan sok szent szöveget olvasok, elmélyülök a szavak szépségében, fel szeretném tartóztatni, és mint az örök igazság visszfényét meg szeretném őrizni őket. De nem tudom, mert mindent elfelejtek, amit olvasok. Nem teljesen hiábavaló akkor az olvasás fáradságos munkája?”

A remete figyelmesen meghallgatta, és amikor a fiatal ember befejezte panaszkodását, felvetetett vele egy a kunyhója mellett álló kosarat, amelynek oldalára rásült a kosz, és ezt mondta: „Hozzál nekem vizet benne a szemben levő kútról.”

„Nem értette meg a kérdésemet?” – tűnődött a fiatal ember. Kelletlenül fogta a piszkos kosarat és ment a kúthoz. A kosárból természetesen régen kicsorgott a víz, mire visszaért a kunyhóhoz.

A remete ráparancsolt: „Menj még egyszer!”

A fiatalember engedelmeskedett. Harmadszor, negyedszer is mennie kellett. „Az öreg biztosan az engedelmességemet teszi próbára, mielőtt megválaszolja a kérdésemet”, gondolta magában. Újra és újra megtöltötte a kosarat vízzel, ami újra és újra kifolyt, mire a remetéhez ért. A tizedik forduló után a remete végre abbahagyta vele az értelmetlennek tűnő munkát.

„Nézd meg most a kosarat”, parancsolt rá a remete. „Egészen tiszta lett”, állapította meg a fiatal férfi.

Erre a remete ezt mondta:

„Így történik azokkal a szavakkal is, amelyeket olvasol és végig elméledsz. Nem tudod megjegyezni őket, átmen-

nek rajtad, és ezért hiábavalónak tartod a velük való törődést. Holott anélkül, hogy észrevennéd, megvilágosítják gondolataidat és megtisztítják szívedet.”

Sokszor volt olyan tapasztalatom, nagyon figyeltem egy mondatra, egy beszédre, vagy egy dologra, szerettem volna megjegyezni, elraktározni, és nem sikerült. Nemcsak szavainkkal történik így, hanem tetteinkkel, szolgálatunkkal, imáinkkal. Szeretnék görcsök nélkül élni. Félelmeim megbéníthatnak; sikerülni fog-e?

Ekkor képtelen leszek szenvedélyesen élni! Aki kitárlkkozik, sebezhetővé válik. Isten szenvedélyes szeretete „felszabadítja” a mi szenvedélyünket Ő iránta.

Szent Margitot nem bénította meg a félelem, bizalom és hűség világosságával szolgált; életével, imádságával engesztelt.

Margit 1242-ben született Spalatóban, Klissza várában. Margit apja IV. Béla király, Szent Erzsébet testvére, anyja Laszkarisz Mária bizánci hercegnő volt. Édesanyja még a szíve alatt hordozta, amikor a tatárok 1241-ben betörték Magyarországra. Muhi csata után Dalmáciába menekültek. A szülők Isten segítségét kérték a maguk és népük megsegítésére, és Neki ajánlották gyermeküket.

Hűség és bizalom.

Atyja kétszer is fölkereste Margitot a kolostorban házassági ajánlattal, mindkét alkalommal biztosítva őt arról, hogy a fölmentést Róma minden bizonnyal meg fogja adni, hiszen a kilátásba helyezett házasságok igen nagy politikai előnyökkel járnának. Margit mindkettőt határozottan visszautasította, atyját pedig emlékeztette arra, hogy ő ajánlotta föl egykor Istennek.

A teljes írás a domonkosok.hu oldalon olvasható

A Megszentelt Élet Napja Sopronban

2020

Urunk bemutatásának ünnepén, 2020 február 2-án a Győri Egyházmegye szerzetesei dr. Veres András győri megyéspüspökkel együtt soproni templomunkban ünnepelték Urunk bemutatásának ünnepét, amelyet 1997-ben Szent II. János Pál pápa a Megszentelt Élet Napjának nyilvánított ki. Ez alkalomból történt meg az ünnepi szentmise keretében az Istennek szenteltség megújítása.

A nagyszámú helyi hívő közösség mellett sokszínű vendégereg is ellátogatott hozzánk. Velünk ünnepeltek Győrből az orsolyita és szervita nővérek.

Képviseltette magát a bencés, karmelita és alexiánus testvérek közössége. Jelen voltak a premontrei testvérek Csornáról és a piarista atyák Mosonmagyaróvárról, valamint Németh László helynök, Kálmán Imre prefektes, Horváth Imre városplébános és Kovács Gergő iskolalelkész.

Megyéspüspök úr homíliájában kiemelte, hogy a szerzetesi élet a Krisztus iránti szeretet mély tanúságtételéről szól, amelyre a mai korban is feltétlenül igény van.

Köszönetet mondott a szerzetesek hűséges szolgálatáért, amely visszatükrözi az Anyaszentegyház egyetemes jellegét és ezáltal egyházmegyénk is lelkileg gazdagodik.

Istennek legyen hála a testvéri ünneplésért és a szerzetesi hivatásokért. Kérjük továbbra is az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába!

Kedves Testvérek a Domonkos Családban!

□ BEJCZITIBOR OP

Még a koronavírus okozta járványügyi vész-
helyzet előtt jubileumi bizottságunk februárban
találkozott és folytatta szervezői munkáját. Öröm-
mel tudunk beszámolni fejleményekről a prog-
rammal kapcsolatban.

Hálás köszönettel fogadtuk világi közösségtől Ger-
ard Timoner rendfőnök atya levelének magyar fordí-
tását, amelyet az előttünk álló rendi jubileumra írt.
**Ennek az üzenetnek a tükrében a bizottság azt a
döntést hozta, hogy egységesíti a magyar prog-
ramot a rendi javaslatokkal, ezért a jubileumi évet
rendházainkban – összhangban a rendi javaslattal
– hivatalosan 2021. január 6-án, Vízkeresztkor nyit-
juk meg.**

A rendházak után a Margitsziget gyűjthet minket
össze, amikor a hagyományokhoz híven Szent Margit
ünnepéhez kapcsolódva dr. Erdő Péter bíboros Úr
szentmisét celebrál. Mindenkit arra bátorítunk, hogy
ezen a szentmisén a közös tanúságtétel céljából
minél többen vegyünk részt, akár szervezett autó-
buszokkal.

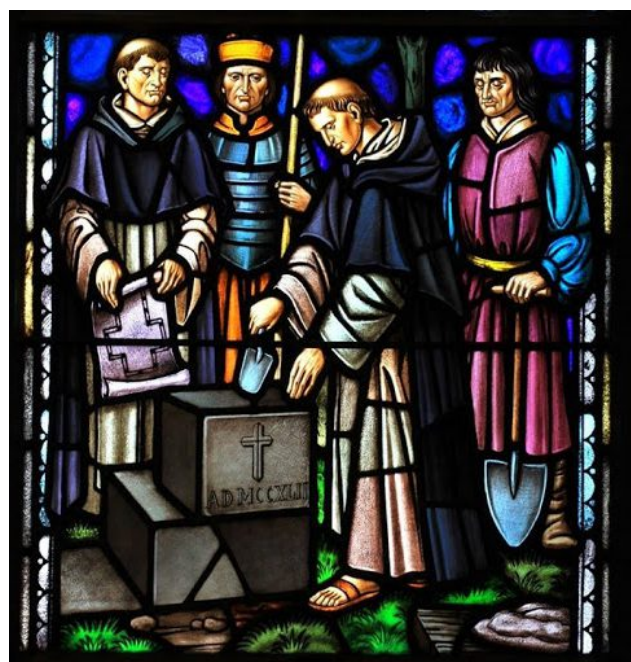
A további tervezéskor bizottságunk megállapí-
totta, hogy mostani rendi lehetőségeink lehetővé
teszik, hogy a jubileumi évben kiadjuk a domonkos
miskönyv és proprium magyar fordítását. Ennek
megvalósulása elsősorban annak függvénye, hogy
milyen gyorsan sikerül befejezni a magyar fordítást,
elvégezni a lektorálást és végül megkapni a hivatalos
egyházi jóváhagyást.

Szándékunkban áll, hogy bevezessük a szentség
hírében meghalt domonkos szentek közül legalább
Magyarországi Boldog Pál (*Paulus Hungarus*), a
magyar rendtartomány megalapítójának liturgikus
emléknapját Magyarországon.

Nagy örömünkre szolgál, hogy Gerard Timoner rend-
főnök szeptember 12-én hivatalos meghívottként
rész vesz a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus
programján Esztergomban. Ebből az alkalomból
szeretnénk egy közös találkozót is szervezni vele.
Természetesen további nagyszabású programok is
tervben vannak, de azok megvalósulása elsősorban
állami támogatástól függ, és nem a rendi lehető-
ségektől.

Hálás vagyok a bizottság tagjainak eddigi lelkes
munkájáért, amely Domonkos Családunk életere-
jéről tanúskodik. Kérjük továbbra is közösen Isten
bőséges áldását, Szűz Mária, Rendünk Pártfogójának
és rendi szentjeinknek, különösen is Árpád-házi
Szent Margitnak közbenjárását Rendünk és Egyhá-
zunk lelki megújulásáért és megerősödésért.

Beszélgetés Diána nővérrel

□ VERONIKA NŐVÉR

Nagy Mária egy Békés megyei kis városkában, az alig ötezer fős Kondoroson született, egy hatgyerekes család elsőszülöttjeként.

Még az illegalitás idejében, „fű alatt” ismerkedett meg a domonkos nővérekkel. 1989 nyarán, beöltöztetéskor kapta a Diána nővér nevet.

Az újraindulás első noviciátusának tagjaként került Hódmezővásárhelyre. Örökfogadalmat 1994-ben tett.

Szolgált Szombathelyen, majd 2002-ben a kárpátaljai misszió tagja lett. Dolgozott a határainkon túl élő magyarok és a cigányok között is. 2014-től ismét Hódmezővásárhelyen él. Óvodában és általános iskolában hitoktat, szorgoskodik a háztartásban és a kertben.

Diána nővért kislány kora óta vonzotta a szépség. Szeretett volna virágkötő lenni. Jó ízlése és ügyes keze van: ezt kamatoztatja is, mikor szebbnél szebb csokrokkal díszíti a kápolnát. Az alkotás igazi örömét azonban az ikonfestésben találta meg.

Mikor találkoztál először az ikonokkal? Emlékszel-e az első ikonra, ami megfogott?

Már az 1990-es években foglalkoztattak az ikonok, mint az egyházi művészet csodálatos alkotásai. Nem emlékszem pontosan, mi érintett meg először, nem „villámcsapásként” jött, hanem lassan alakult ki.

Meséld el, hogy lettél ikonfestő? Mi adta a bátorságot, hogy belevágj?

Az 1990-es évek végén ikonfestő tanfolyam indult Szombathelyen, a Zárdatemplomban, ahol akkor laktunk. Mondhatni, véletlenül futottam össze a tanfolyam vezetőjével. Beszélgetni kezdtünk. Megkérdeztem, mit is csinálnak, hogyan dolgoznak.

Meghívott, hogy tartsak velük. Engedélyt kaptam az előljárótól és így kapcsolódtam be az ikonfestő tábor munkájába.

Mire van szüksége egy ikonfestőnek? Milyen eszközöket, festékeket használsz, mikor festesz?

Az ikonfestőnek nem különösebb tehetségre vagy kézügyességre van szüksége. Sőt: a hozzáértők szerint az a jó, ha az ikonfestőnek nincs képzőművészeti előképzettsége, mert ez a műfaj egész más kézügyességet kíván, mint amit megszokhatott egy művész.

Szükségem van fatáblára. Általában hárs-, dió- vagy borivi fenyőfára festünk. Ezt kenjük le ősi recept szerint egy levkasz réteggel, ami enyv, víz és krétapor meghatározott arányú keveréke. Lehet egyszerű belső fehér falfestéket is alkalmazni. Ez az eredeti templomfalat jelképezi, hiszen kezdetben csak falra festettek ikonokat. Csak a VI. századtól festenek fatáblára. A lealapozott fatáblát simára csiszoljuk. Erre először selyempapír segítségével rajzoljuk meg a kép körvonalait. A festékek természetes porfestékek tojásemulzióval és vízzel keverve. Nagyon kevés festékkel nagy felületet lehet festeni. Az aranyozáshoz 24 karátos aranyfűstlemezeket használunk. Természetes állati szőrből készült ecsetekkel dolgozunk. Sertés szőréből készül az, amivel keverünk, a mókusszőr ecsettel pedig festünk. Mivel a fatábla sok festéket beszív, legalább 25-30 réteget festünk, mire rákerülhetnek a képre a csúcshéjak. És természetesen nagyon sok türelem kell.

Milyen szabályokat kell betartania annak, aki ikont fest?

Az ikont mindig egy már meglévő kép alapján másoljuk. Vannak olyan stílusjegyek, szabályok, amiktől nem szabad eltérni. Ezeket a szabályokat részben a tanfolyamokon, részben pedig szakirodalomból tanultam meg. Valódi ikonnak csak az számít, amit az illetékes bizottság annak elismer. Ezért van az, hogy ha ikont szeretnénk festeni, nem mehetünk a saját elképzelésünk után. Meg van szabva az ikonok szereplőinek testtartása, elhelyezkedése a térben, a ruhájuk színe. Még a Szűzanya különböző titulusa-inak megjelenítését sem keverhetjük össze. Másként néz ki az „Útmutató Istenszülő” vagy a „Jel Istenszülő”. A szenteknek meg kell jeleníteni a kötelező attribútumait.

Az ikonhoz hozzátartozik, hogy egy pap megáldja. Akkor lesz igazán Isten kegyelmének közvetítője.

Vannak ikon szerű szentképek is, de mivel ezek nem követik szigorúan az ikonfestés szabályait, nem nevezhetők ikonnak.

Mennyi időbe telik elkészíteni egy ikont?

Sajnos kevés időm van az ikonfestésre az egyéb elfoglaltságaim miatt. Ha az ember csak ezzel foglalkozik mondjuk egy ikonfestő tábor alatt, akkor egy kisebb méretű ikon tíz-tizenöt nap alatt elkészül. Viszont a lakkozásra csak 4-6 hónappal később kerülhet sor.

Mit ad számodra az ikonfestés?

Számomra fontos, hogy az ikonfestő eszköz Isten kezében. Mindig Isten kezével alkot. Az ember önmagát is megismeri munka közben. Önmegtagadással is imádsággal kell hordozni a festést. Az ikonfestő és akit megfest, kapcsolatba kerülnek egymással. Ezért nagyon nehéz odaajándékozni egy kész ikont. Egy-egy kép mély teológiai mondanivalót hordoz. Fontos, hogy az elkészült ikon sugározza Isten szentségét.

Mesélj arról a munkadarabról, amin most dolgozol!

Egy Szent Margit képen dolgozom. Az ötlet az általános előljárónktól jött, ő kérte, hogy készítsek egy képet Kongregációnk védőszentjéről. Nemrég tudtam meg, hogy az 1938-as Eucharisztikus Kongresszuson indult el a kezdeményezés, hogy az akkor még Boldog Margitot szentté avassák. Így ez a mostani munkám az Eucharisztikus Kongresszus miatt is aktuális. Nemrég ünnepeltük Kongregációnk 150. születésnapját, idén pedig Árpád-házi Szent Margit halálának 750. évfordulójára elékezünk. Ezek is motiválnak, hogy minél hamarabb elkészüljön a kép. A/2-es méretben készül, természetesen egy már meglévő ábrázolás szabályait követtem. Kihívást jelent az, hogy az ikonfestés szabályai nem engedik meg a tiszta fekete szín használatát, ki kellett kevernem egy olyan árnyalatot, amit használhatok Margit fátylának és kappájának megfestéséhez. A bűnbánat színe miatt egy lilás árnyalatú fekete színt választottam. Arany színű lesz a háttér a glóriával és a kezében tartott korona.

Kérem az Úr áldását és Szent Margit közbenjárását, hogy az elkészült kép majd bőséges kegyelmet juttasson az előtte imádkozóknak.

XII.

Jézus meghal a kereszten

Prohászka Ottokár:
A Szent keresztút
(részlet)

Mit adtunk Neked Uram, Neked, kit szeretnünk és imádnunk kellett volna?
*Eljöttél és barlangba szorultál, körülnéztél s Egyiptomba futottál, álmúrában járó faragó ács voltál.
Egyszer indultunk Eléd pálmaágakkal, s Te sírtál.
Egyszer bíztad Magad ránk, s Barabást választottuk.
Egyszer akartunk koszorút kötni Neked, tövisből kötöttük.
Egy arcképedet vettük, s az „Ecce homo” arca maradt ránk.
Egyszer tűnt föl, hogy anyád is van, s íme fájdalmas anya lett belőle.
Egyszer kértél inni, s ecetet nyújtottunk.*

*Ó, ki hitte volna, hogy ez legyen köztünk sorod, hogy ilyen legyen utad?
Most függsz itt, mint megfagyott imádság, mint megkövült kiáltó szó.
Kitárt karokkal s nyílt ajakkal kiáltasz irgalomért.
Sok hegyen imádkoztál, de e helyen végzett imád az örök „interpelláció” kiáltása.
A végtelen nagy Isten bús haragjának éjjelében megfagyott ajkadon a fohász.
Nagy, szent az az Úr, ki önfíának sem kegyelmezett! Mily rémséges fölségben hirdeti ezt a kereszt!*

*Emberek, féljétek az Istent, s szeressétek Krisztust! Ezt kiáltja Ő felétek, kiáltja a végkimerülésig.
Ó, ha valamikor, hát ma halljátok meg szavát; esd, hogy kíméljétek s becsüljétek meg lelketeket!*

Kedves testvéreim a Domonkos Családban!

□ FORDÍTOTTA: HUNYADI LÁSZLÓ

Mint tudjátok, Kína után Olaszország is súlyosan szenved a COVID-19 nevű új koronavírustól. Olaszország északi részén a Domonkos Család egyes tagjai is megfertőződtek. Imádkozzunk továbbra is minden betegért, gondozóikért, és azokért, akik mindent megtesznek a világjárvány leküzdéséért, és káros hatásainak csökkentéséért.

Itt, a Santa Sabina-ban lévő testvérekkel együtt, az egymáshoz való közelségünk jeleként, e szavakkal szeretném kifejezni szolidaritásom, miközben a közjó egymás közti távolságtartást igényel. Küldetésünk a közösség építése, és mégis úgy tűnik, hogy e válság idején az elszigeteltségnek adjuk át magunkat. Paradox módon úgy tűnik, az egymástól való távolság tartása által valóban vigyázunk egymásra, mert meg akarjuk állítani az új koronavírus terjedését, amely sok ember életét már elvette, és számtalan ember életét és megélhetését fenyegeti az egész világon. A távolságot nem azért tartjuk, mert testvérünket potenciális vírushordozónak gondoljuk, vagy attól félünk, hogy megbetegszünk; hanem azért, mert segíteni akarunk a vírusterjedés láncának megszakításában. Amikor az egészségügyi rendszer túlterhelődik, amint az Olaszország északi részén történt, egészségügyi szolgáltatóink nehéz etikai döntéseket lesznek kénytelenek hozni – lehet a fiatalabb és ezért hosszabb várható élettartamú beteget előnyben részesíteni az idősebbnél? Reméljük és imádkozunk azért, hogy ez sehol se történjen meg.

Bármit megteszünk, hogy megakadályozzuk a további fertőzés terjedését. Itt, Olaszországban, akárcsak más országokban, fájdalmas számunkra, ha nem ünnepelhetjük nyilvánosan az Eucharisziát, a communio szentségét most, amikor az embereknek elszigeteltségük miatt is leginkább szükségük lenne rá. És ennek ellenére az emberi szolidaritás nevében és a közösség érdekében el kell viselnünk ezt a szenvedést, mert „Ha szenved az egyik tag, valamennyi együtt szenved vele,” (Kor 12, 26).

A quarantena en quaresima (karantén karizmája) idejében felhívást kapunk arra, hogy álljunk meg, tűnődjünk el Isten közelségén. Amikor a nyilvános istentisztelet felfüggesztésre kerül az imádkozók egészsége érdekében, ismerjük fel a spirituális communio fontosságát. Most olyan, mintha az emberek meghosszabbított „Nagyszombatot” élnének meg, amikor az Egyház az Úr szenvedésén elmélkedve és az Ő feltámadására várva „tartózkodik az Eucharisztia ünneplésétől” (Paschale Solemnitatis, 73–75). Most megtapasztalhatjuk, milyen a távoli területeken élő testvéreink és nővéreink Eucharisztia iránti éhsége, akik évente csak egyszer vagy kétszer vehettek részt a szentmisén.

Most – jobban mint valaha –, meg kell találnunk a módját, hogyan lehet megtörni az elszigeteltséget, hogy hirdetni tudjuk a szeretet és a közösség evangéliumát, még a „digitális kontinensen” is. (ACG Biên Hòa 2019, 135–138). Emlékeztetnünk kell az embereket, hogy Jézus a közepünkben marad, miközben az Élet Kenyerére éhezünk.

Hadd emlékeztessélek benneteket arra, amit mélyen a szívünkben tudunk. Ha evangelizálni akarunk, akkor az emberekkel kell lennünk, közel kell lennünk hozzájuk! Isten Igéjének terjesztéséhez át kell lépnünk a nyelvi, kulturális, sőt ideológiai határokat. Ezzel szemben, ha meg akarjuk állítani valami olyan rossznak a terjedését, mint a koronavírus, akkor tartózkodnunk kell a személyes találkozóktól, mivel minden személyes találkozás elősegíti a fertőzés terjedését.

A jelenlegi világjárvány világosan megmutatja, hogy személyes közelségre és találkozásra van szükség, ha valamit terjeszteni akarunk. Ne felejtjük majd el a leckét e válság végén: ha azt akarjuk, hogy az Evangélium terjedjen a szekularizált világban, ugyanolyan személyes közelségre és találkozásra van szükség. Remélem és imádkozom, hogy tanulmányi központjaink, plébániáink és más apostoli központjaink továbbra is olyan „repülőterek”, vagyis olyan csomópontok lesznek, ahol az emberek elmélyíthetik tudásukat és hitüket, hogy majd pozitív értelemben ők is „megfertőzzenek” mindenkit az Evangélium örömeivel.

Imádkozunk továbbra is a betegekért, és ápolóikért. Még magányunkban is közel áll Isten hozzánk, és soha nem vagyunk egyedül, mert mind Krisztus testéhez tartozunk.

Testvéretek:

fr. Gerard Francisco P. Timoner III, OP, rendfőnök

Róma, 2020. március 15.